

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB (PLATNÝ OD 1.7. DO 31.8.2004 VČETNĚ)

Farní kostel sv. Václava: Neděle: 9:30 18:00 Pondělí: 17:30 Úterý: 6:30 Středa: 17:30
 Čtvrtek: 6:30 Pátek: 17:30 Sobota: 7:30

Ve filiálním kostele sv. Gabriela v Holečkově ulici bohoslužby v době prázdnin nejsou!

KONTAKT S KNĚZEM**ÚŘEDNÍ HODINY**

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
 pátek: 7:00 - 11:00 pondělí - pátek: 7:00 - 11:00
 Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA O PRÁZDNINÁCH

1/2 hod před každou večerní mší sv., v neděli též před dopolední mší sv.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 5.7. pondělí Slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy, Národní Cyrilometodějská pouť na Velehradě
- 14.7. středa Památka bl. Hroznaty, mučedníka
- 15.7. čtvrtek Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
- 18.7. neděle 16. neděle v mezidobí, po mši sv. v 9:30 vkostele sv. Václava beseda sarabskými křesťany z Betléma (viz samostatný článek na str. X)
- 22.7. čtvrtek Památka sv. Marie Magdalény
- 23.7. pátek Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
- 26.7. pondělí Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
- 27.7. úterý Památka sv. Gorazda a druhů
- 29.7. čtvrtek Památka sv. Marty
- 31.7. sobota Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze
-
- 4.8. středa Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
 v 18:00 mše sv. vkatedrále - výročí úmrtí kardinála Františka Tomáška
- 6.8. pátek Svátek Proměnění Páně
- 9.8. pondělí Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
- 10.8. úterý Svátek sv. Vavřince, mučedníka
- 11.8. středa Památka sv. Kláry, panny
- 14.8. sobota Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
- 15.8. neděle Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 20.8. pátek Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
- 21.8. sobota Památka sv. Pia X., papeže
- 24.8. úterý Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
- 27.8. pátek Památka sv. Moniky
- 28.8. sobota Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
- 3.9. pátek Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
 1. pátek vměsíci - adorace do 23 hodin

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
 redakční rada: P. O. Pávek, P. M.F. Pěvrátil, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
 uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné

7-8
červenec
srpen
2004

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

PUTOVÁNÍ A ZŮSTÁVÁNÍ**SLOVA DO PRÁZDNINOVÝCH DNŮ**

Milí bratři a sestry,
 na začátku července oslavíme svátek sv. Cyrila a Metoděje, bratří pocházejících zdaleké Soluně, kteří knám již před více než tisíci roky přišli ze své vlasti s Kristovou radostnou zvěstí jako apoštolové, jako poutníci. Z jejich dědictví žijeme dodnes.

A den před tímto svátkem si budeme připomínat jiného národního patrona, sv. Prokopa. Ten prožil podstatnou část svého života jako mnich vtichu sázavských lesů při kontemplaci Božího tajemství, které je nám ve evangeliu zjeveno, postupně obklopan stále větším počtem následovníků, kteří ve svatosti jeho života tušili něco velikého a z nichž

potom vznikla sázavská klášterní komunita žijící podle řehole sv. Benedikta.

Zdá se mi, že odkazy jmenovaných světců, které nám církev na počátku prázdnin připomíná, mohou být pro každého znás velmi inspirativní. Přece právě prázdniny jsou časem, kdy se vydáváme na cesty, abychom pak zůstali určitou dobu na místech, kam nás naše kroky zavedou. Někdy se vsouvislosti sprázdninami zdůrazňuje, že jsou sice časem odpočinku od povinností, ale že „od Pána Boha“ žádné prázdniny neexistují a náboženské povinnosti že nás zavazují stále a bez výjimky.

Vnímat svůj život zvíry jako pouhý souhrn povinností jistě není nejšťastnější, i když to tak možná někteří lidé praktikují, jsou stím spokojeni a nedovedou si to ani jinak přestavit. Právě svátky sv. Cyrila, Metoděje a Prokopa by nám mohly představit povahu prázdninových měsíců v docela jiném světle. Pán nás posílá na cesty jako apoštoly - podobně jako sv. Cyrila a Metoděje. Všude, kam se vydáme, můžeme a máme být svědky Kristova evangelia, které je zvěstí o spáse.

Setkávání slidmi během prázdnin nám může být ktakovému svědectví příležitostí - ne ovšem ke svědectví prvoplánovému, lacinému a někdy až netaktně se vnucujícímu, nýbrž ke svědectví vyvěrajícímu z našeho hluboce prožívaného bytí před Boží tváří. A tento „apoštolát bytím“ se rodí vtichu kontemplace, v níž nám může být příkladem zase sv. Prokop a na kterou bychom mohli během prázdnin nalézt více času a příležitostí, než se nám nabízí jindy během roku. A tak naše prázdninové putování i zůstávání bude prostoupeno Kristovou přítomností a stane se pro nás zdrojem skutečného odpočinku a pokoje, po kterém tolik toužíme.

Přeji vám, bratři a sestry, opravdu požehnané dny, děkuji vám za všechno dobré, co jste v uplynulém školním roce pro naše společenství udělali a těším se opět na shledání v září.

P. Ondřej Pávek

FARNÍ KÁVA O PRÁZDNINÁCH

Protože o prázdninách budou probíhat na faře (včetně sálu) stavební práce či opravy, pravděpodobně nebude možné uskutečnit setkání u kávy pravidelně každou neděli. Sledujte proto, prosím, aktuální informace vohláškách. Též se připojuji kprosbě o službu dobrovolníků uveřejněnou vjiném článku vtomto Zpravodaji. **P. Ondřej Pávek**

Milí spolufarníci! Znovu vyzýváme ty z vás, kteří se rádi zúčastňují tzv. farních káv, aby tento svůj zájem doložili také skutkem, tj. vzali na sebe aspoň občas službu při této akci. Pro ujasnění opakujeme dvě věci: 1) Služba paní Vepřekové (během letních prázdnin paní Lokajíčkové) spočívá vcelkovém zajišťování farních káv, což obnáší zejména pravidelné dokupování všech potřebných požívatín, otevření fary po skončení mše sv. a koordinaci konkrétních jednotlivých služeb zřad účastníků. Tato služba tedy neznamená vlastní službu při jednotlivých kávách! 2) Služba při jednotlivých kávách (již se také týkají všechny předchozí i tato výzva) pak obnáší: vaření čaje a kávy, mytí nádobí a po odchodu všech zúčastněných umytí stolů a podlahy vsále a případně i úklid hery (nebo jeho zajištění). Vzimním období tyto služby (ad 2) fungovaly dobře, jednotliví dobrovolníci se pravidelně hlásili. Zhruba od velikonoce, tedy spříchodem jara a zřejmě sním spojenými odjezdy mimo Prahu, se stalo téměř pravidlem, že tuto službu koná stále jedna a táž osoba. Pokud by to mělo takto pokračovat, musely by být farní kávy po půl desáté zrušeny nebo aspoň výrazně zredukovány. Má-li to být společná akce, musí být i společně zajišťována! **Vaše FR**

FARNÍ VÝLET

bude letos spojen s poutí ke sv. Ludmile na Tetín. Koná se v sobotu 18. září, dopoledne se zúčastníme poutí a odpoledne půjdeme na pěší výlet do Litně. Podrobnosti budou oznámeny v zářijovém zpravodaji a ve vývěsce. Prosíme, rezervujte si tento termín ve svých papírových či elektronických diářích.

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář. Potvrzení o výši darů je vydáváno jednou ročně. Všem dárčům ze srdce děkujeme!

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Snažíme se, aby ve Zpravodaji bylo více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Z každé akce by se měl ve Zpravodaji objevit článek, byť na 5 řádek - jaké to bylo, co by se mohlo vylepšit, pozvat dosud nerozhodnuté, aby se přišli příště podívat, apod. Případné stylistické neobratnosti rádi upravíme, ale chybí nám ohlasy na akce zřad farníků. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc. Děkujeme všem, kteří dodržují termíny!**

Farní knihovna: Děkujeme všem dárčům, kteří svými knižními dary přispěli k rozšíření farní knihovny na 200 svazků. Knihovna byla rovněž doplněna knihami ze staré knihovny nad sakristií. Případně budoucí dárce si dovoluujeme poprosit, aby své dary předem prokonzultovali s knihovníky: farní knihovna se soustředí na náboženskou literaturu, knihy z ostatních oblastí jsou k dispozici ve velkém výběru např. v pobočce Městské knihovny na nám. 14. října, které nechceme a ani nemůžeme konkurovat. Farní knihovna bude v provozu i o letních prázdninách, knihy se budou půjčovat v neděli po dopolední mši sv. Výpůjční lhůta se v létě prodlužuje na dva měsíce. Zatím máme v evidenci 40 čtenářů; chcete-li jejich řady rozšířit, přijďte se podívat, zda by se Vám některá knížka nehodila na prázdniny. **Olga Auerspergerová, Jan Macek**

- 4) výprodej domácích otroků
- 5) přepad lidí na cestách ze zálohy
- 6) použití podvodu nebo lstivé záminky

Statistika zotročených

Záznamy o počtech lidí a dětí uvržených do otroctví vtěch dobách pochopitelně nebyly vůbec, anebo jich bylo málo a trpěly nepřesnostmi. Z historického pohledu jsou pouze omezeně použitelné. Spolehlivé i když ne vždy vdostatečném množství jsou dosud dochované záznamy misijních stanic, které se vykupování otroků věnovaly. Jejich cíle šly však mnohem dál než kzaplacení požadované ceny. Šlo jim především o rozvoj člověka a jeho návrat do běžného svobodného života.

Je to právě katolická misijní stanice Bagamoyo, jedna zprvních na pevnině Východní Afriky, která zaznamenala pozoruhodná čísla. Dnes je vsoučástí této stále existující misie také nevelké muzeum otrokářství - významného fenoménu - té pohnuté doby. Záznamy mají velký význam především proto, že místo bylo nejbližší centrálnímu trhu otroků ostrova Zanzibar. Abychom se však dostali kcelkové představě o velikosti trhu sotroky existujícího stovky let, musíme využít, kromě archivu vBagamoyo, také různých studijních prací univerzit z celého světa.

Než uvedu jakousi statistiku otroctví Východní Afriky a pak i souhrnná čísla využijme příkladu misie Bagamoyo a okolí, abychom lépe pochopili, jak se tehdy lidem vtěto části Afriky žilo. Neméně důležité je také pochopit všem, kromě mnoha dalších povinností pastorače, spočívaly denní aktivity misionářů a misionářek nasazujících život vnebezpečném prostředí. Mnoha mladých lidí odhodlaných nasadit život pro záchranu trpících a strádajících.

Bagamoyo záznamy

Misie nám může poskytnout především záznamy týkající se 19. stol. tzn. od doby, kdy vznikla, včetně rámcové představy celého století. Představme si misii jako místo, kolem kterého vznikají rýžové a jiné zemědělské farmy. Rostoucí populace ostrova Zanzibaru vyžaduje stále větší přísun potravin. Stejně tak je třeba zajistit průchod a přežití bezpočtu karavan sotroky a vzácným nákladem. Tyto požadavky bylo možno splnit jen díky otrocké práci. Vesnice Bagamoyo vznikající kolem stejnojmenné misijní stanice měla již roce 1868 kolem 1.000 domů. Vroce 1885 jich bylo asi 5.000 a záznamy roku 1890 mluví o 15.000 obyvatelích.

Počty otroků držených na farmách a plantážích Východního pobřeží a přilehlých ostrovů se postupně od roku 1810 rapidně zvyšovaly. Dvacátá léta zaznamenala 40 000 osob, třicátá 60.000 a pak nastává otrokářský rozmach. Čtyřicátá léta uvádějí vzáznemch 147.000 otroků na práci. Každou následující desítku let se čísla až stopadesáti tisícům zotročených a lidí. Rokem 1870 statistika kulminuje se svými 188.000 otroky. Pak nastává intenzivní boj proti tomuto obchodu a je dosaženo i zrušení otroctví. Přesto ještě 80.a 90.léta uvádějí 28.000 a 18.000 lidí uvržených do otroctví.

Statistika otroctví Východní Afriky

Nejvíce však otrokářství dosáhlo rozmachu vposledním století od 1800 - 1896, kdy bylo násilně zotročeno celkem 696.000 osob. Statisíce mužů, žen a dětí pokud přežili nelidskou cestu zvnitrozemí byly poslány ještě dál na jiné ostrovy a kontinenty:

Arábie, Persie, Indie:	347.000 = 23,3 %
Jižní část Východní Afriky:	276.000 = 18,6 %
Reunion a Mauritius:	95.000 = 6,4 %
Východní pobřeží Afriky:	796.000 = 51,7 %
CELKEM:	1.514.000 = 100 %

Pavel a Mirjam Baldínských
Misijní banka ubožáků
agapembu@volny.cz

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ FARNÍ RADY

konané dne 13.6.2004 ve velkém sále na faře

Přítomni: Habánová, Lokajičková, Macek, P. Pávek,
Riglová, Schmitt, Stajner, Suchlová

Omluveni: Pavlů, P. Převrátil, Šír

I. Informace ze života farnosti:

- 1) Začala další etapa opravy kostela (severní stěna, možná část apsidy).
- 2) Na dobu prázdnin plánovány reklamované stavební opravy fary.

II. Různé:

- 1) Nástěnka před faru – 2 možnosti umístění (do prostoru před faru nebo přímo na budovu), úkol pro pastoračního asistenta.
- 2) Požadavek prezentace farnosti v Pražské pětce – do zářijového čísla bude zaslán informativní článek o dění ve farnosti.
- 3) Sbírký na Smícháčky a nové mikrofony – možno několikrát během prázdnin. Nutné dokončit přípravu Smícháčků ktisku a vybrat tiskárnu.
- 4) Farní káva bude pokračovat (i o prázdninách) podle toho, bude-li ze strany účastníků ochota ke službě.
- 5) Požadavek zachovat farní odpoledne – naplánováno na sobotu před popeleční středou, společenská sekce se pokusí zajistit sál na radnici jako v minulých letech (prostory fary podle zkušenosti nejsou dostačující).
- 6) Požadavek koncertu Václav bandu – bude vznesen vsouvislosti s programem na farní odpoledne (viz předchozí bod).

III. Kvolbám do příští FR:

- a) způsob navržení kandidátů: zájemce se může přihlásit nebo být navržen druhou osobou
- b) termíny: uzávěrka kandidátů 20.09.
představení kandidátů v říjnovém Zpravodaji
volby do nové FR 07.11.
představení nové FR 28.11. při večerní mši sv.

IV. Plánované farní akce:

- 1) Tzv. „turistická rekolekce“ (1.-3.10.): iniciátoři nepřítomni, budou kontaktováni a přesnější informace budou uveřejněny ve Zpravodaji.
- 2) Farní výlet (18.09.) – na Tetín, informace bude uveřejněna v prázdninovém Zpravodaji.

V. Vzhled – plány do budoucna:

- 1) Bude snaha od září obnovit schůzky ministrantů.
- 2) Otázka, zda naplánovat intenzivní exerciční seminář dlouhodobějšího typu. Kúvaze.

Příští zasedání stanoveno na 12.09.2004

Zapsala: Radka Habánová

FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER PANNY MARIE ANDĚLSKÉ V OREBIČI,

Obzvláště v párem létě přijde chlázek Františkánského kláštera v Orebiči vhod...

místo posledního odpočinku mnoha námořníků

Františkánský klášter Panny Marie Andělské v Orebiči na poloostrově Pelješac v Chorvatsku stojí nedaleko města, na malé skalní plošině, přibližně 150 metrů nad mořem. Byl postaven v roce 1470 a jeho hlavním stavebním slohem je gotika. Klášter, ve kterém později žili Františkáni, postavili Dubrovčané, aby mohli kontrolovat pohyb lodí v průplavu mezi tímto poloostrovem a ostrovem Korčula. Právě odtud, z kláštera, byly vysílány signály, které směřovaly až do Dubrovníku. Ze signálů pak Dubrovčané usuzovali, jaké

lodi a v jakém počtu průplavem připlouvají. Během jedné hodiny tato zpráva dorazila až do Dubrovníku. Klášter je dnes jakýmsi muzeem uchovávajícím historii zdejšího kraje. Například se tady dozvíme, že na Pelješacu se až do 18. století žilo pouze ve vnitrozemí. Tak veliký strach měli obyvatelé z pirátů. Teprve až začátkem 18. století začali „domorodci“ své domky stavět u moře.

Dodnes, když tady proplouvají velké námořní lodě, troubí směrem k tomuto klášteru. A Františkáni jim také kdysi z kláštera odpovídali. Dnes už existují na světě jen tři místa, kde se toto „houkání“ udrželo – v Portugalsku, v Riu de Janeiru a třetí právě tady, v Orebiči. Také se traduje, že námořníci svoji náklonnost klášteru prokazovali nejen za života (přinášeli dary zcest jako poděkování za šťastný návrat), ale i po smrti. Jejich posledním přáním většinou bylo, aby zde byli pochováni. Proto jsou zde mauzolea celých rodin.

Okolí Orebiče se co do čistoty vody a vzduchu považuje za jedno z nejčistších míst na zemi. Moře je zde dokonce tak čisté, že je vidět až do hloubky 40 metrů. Legenda praví, že když se dívky dívají deset až patnáct minut do vody, jejich oči zmodrají. Faktem ale je, že zdejší klima skutečně léčí. Například astmatici se sem každoročně přijíždějí léčit. Fouká tady totiž vítr Maestrál, který nadzvedá povrch moře a tím vytváří jakési mraky plné jodu. To spolu se silicemi aromatických bylin, které na poloostrově rostou, působí na astmatiky jako lék.

Také ke klášteru se váže legenda. Podle ní moře po velké bouři vyplavilo na břeh obraz Panny Marie Andělské. Místní obyvatelé to považovali za znamení a proto na skále nad tímto místem postavili klášter. Obraz Panny Marie je dodnes v tomto klášteru uchovávan a je docela možné, že pochází odněkud z Boky Kotorské, odkud jej zřejmě přinesly vlny. V prostorách muzea je celá řada cenných obrazů, tato sbírka byla dokonce vystavena i na výstavě EXPO v Portugalsku. V muzeu jsou také kvídní modely lodí, mezi nimi i model loď, na níž byl podle legendy obraz Panny Marie přivezen.

Klášter stojí na důležitém strategickém místě, jedním pohledem je odtud vidět nejen přes 100 km pobřeží, ale také více než patnáct ostrovů a ostrůvků, vdáli pak jeden z nejkrásnějších ostrovů na Jadranu – ostrov Mljet. Na tomto ostrově jsou dvě jezera, na jednom z nich ostrůvek a na něm klášter. Část ostrova je národním parkem.

michaelmares@centrum.cz

PŘEDBĚŽNÁ INFORMACE O VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2004 - 2005

Vyučování náboženství v naší farnosti bude v příštím školním roce až na drobné změny zachováno v dosavadní podobě, kterou pro vaši informaci uvádím níže:

1. skupina: věk 5 - 7 let

Čas výuky: čtvrtek odpoledne

- Byla nutná změna zpracovních důvodů katechetky Magdy Vlčkové.
- Přesnější časové propozice budou záležet na dohodě M. Vlčkové s rodiči dětí, kterých v této skupině nebývá příliš mnoho.

2. skupina: věk 8 - 10 let

Čas výuky: úterý 15:00 - 15:45

- V této skupině bude probíhat příprava prvokomunikantů (uveďte, prosím, tento požadavek na přihlášce).

3. skupina: věk 8 - 10 let

Čas výuky: úterý 16:00 - 16:45

4. skupina: věk 11 - 13 let

Čas výuky: středa 15:00 - 15:45

5. skupina: věk 14 let a více

Čas výuky: středa 16:00 - 16:45

- Ke 3. a 4. skupině bude opět otevřena skupina paralelní, kterou bude vyučovat sestra Marijana úterý (3. skupina) a ve čtvrtek (4. skupina) vždy od 16 hodin.

Přihlášky budou k dispozici koncem prázdnin a na začátku září v sakristii kostela. Vyzvedněte si je, prosím, a vyplněné odevzdejte rovněž v sakristii, abychom mohli vyhotovit seznamy jednotlivých skupin. Na přihlášce také, prosím, uveďte skupinu, která je pro Vás, resp. pro Vaše děti aktuální, zda je pro Vaše dítě aktuální příprava prvokomunikantů, popř. také časové možnosti, liší-li se od standardně nabídnutých (viz výše), abychom se mohli pokusit o sestavení úplného rozvrhu. Začátek pravidelného vyučování bude oznámen na začátku příštího školního roku, tj. v září.

Prosím všechny o modlitbu za ty, kdo jsou na vyučování náboženství jakkoli zúčastněni, aby jim k jejich dílu nescházelo Boží požehnání. Příkladně výuce náboženství patří rovněž váhu – je to pro růst víry a křesťanskou formaci věc velmi důležitá, i když pochopitelně nemůže suplovat křesťanskou výchovu v rodině.

P. Ondřej Pávek

BRATŘI A SESTRY,

v naší farnosti probíhala od října minulého roku do června roku letošního škola modlitby Scala Paradisi, pod vedením P. Ondřeje Pávka. Scházeli jsme se jednou za měsíc na naší faře. Obsahem školy byl duchovní život vedoucí k Bohu: čtením, rozjímáním, modlitbou a kontemplací. Tato výuka, jak mluvit skrze našeho Pána Ježíše Krista k Bohu Otci bylo velmi hezké.

Přeji nám, kteří jsme se ve společenství učili modlitbě i Vám potencionálním žákům dalšího ročníku, abychom využívali získané vědomosti k osobnímu růstu v naší každodenní promluvě s Bohem.

Jaroslava Mírjam

Z MEDITACÍ RICHARDA ROHRA

Proč být katolíkem?

Milost působí nejlépe v říši svobody. Jako svobodní lidé nasloucháme Pánu a říkáme, “Co ode mě chceš?” a “Kam mě vedeš?” To je vlastnost dialogu a vztahu, ve kterém jsme naslouchajícími a povolávanými.

Neměli bychom se ptát: “Proč musím být katolíkem?”, ale spíše, “Co je na katolictví dobrého? Jak ho můžeme udělat dobrým v našem určitém okamžiku?”

Být katolíkem není totéž, co být spasen. To láska nás zachraňuje. Platí, že pokud se nám dostalo dobrého vzdělání, tak nám to poskytuje správné otázky. Společnost nás přetváří k praktičnosti a efektivitě. Kristus nás ale přetváří ke svobodě pro lásku, život a lidské dějiny. Církev je prostředkem, ne cílem.

Církev není nutností více, než je jí Kristus. Jako věřili svého času františkáni, i Kristus je darem, ne nutností. Nicméně z nějakého důvodu jsou dary považovány za méně důležité, než nezbytné potřeby! Jak podivné!

Katolictví nabízí dary moudrosti, trvání a univerzálního propojení. To je vše, ale je to dost.

Katolický pohled na svět: Tradice

Říká se, že se římskokatolická církev dívá na historii v rámci staletí. Například, měli bychom být připraveni řešit problém dětských křtů kolem roku 2020, řekl jeden kardinál. V té době lidé dozrají a pochopí, že ideálem je křest dospělých. Ale právě teď na to připraveni nejsou. To je myšlení ve velkém obrazu. Katolická církev, v dobrém i zlém, myslí tímto způsobem. Příliš dlouho jsme se drželi opodál. To nás chrání od okamžitých kulturních výstřelků, ale ztěžuje nám to život v přítomnosti.

Doufám, že jste se setkali se sestrou-profesorkou na vysoké škole, nebo s dobrým knězem nebo moudrým katolickým laikem, kteří měli hluboký smysl pro čas, historii, tradici a budoucnost. To je ta tradice s velkým T. To je to velké katolictví. Neštěstím je, že tolik lidí, kteří si o sobě myslí, že jsou tradicionalisté, má smysl jen pro tradici s malým t. Většina konzervativců a obnovovatelů starých pořádků je více oddána svým mýtům z dětství, než oné Velké tradici. Velká tradice nás všechny nutí jít za naši soukromou zónu bezpečí, jak liberály, tak i konzervativce.

Katolický pohled na svět: Optimismus

Katolictví vidí lidskou přirozenost dosti optimisticky (navzdory všeobecně rozšířenému názoru!). Nedávno jsem pobýval s několika příslušníky jiných tradic, lidmi, kteří pocházeli z kalvínské, nebo reformní tradice. Jeden muž mi řekl, “lidské srdce je nekonečně zvrácené.” Malé množství pravdy v tom je, ale my katolíci bychom z toho nikdy neměli vycházet.

Katolický pohled začíná od “a bylo to dobré” (z Genesis 1:10). K prvotnímu hříchu se dostaneme až potom. Na počátku je požehnání, realismus až pak. Mnoho našich protestantských bratří a sester tvrdým realismem začne. Tendencí je potom ochránit nás před temnou, realistickou stranou pomocí zákona a teoriemi spásy.

Katolíci tady nezačínají. Masopustní úterý, víno, tanec a zpěv uznáváme jako oprávněné. Říkáme, že to všechno je OK. Bůh nás miluje. Užíváme život, ale jsme připraveni se kát. Svědčí nám o tom kultury Středozeří v protikladu ke kultuře anglosaské. Ty první jsou více formovány katolickým étosem – v dobrém i zlém. Neidealizují si to všechno, ale katolíci opravdu mají jiné východisko. Když se podíváme na odvrácenou stranu věci, katolická území často trpí obrovským množstvím

LIDE MŮJ, VYJDI ZEGYPTA

Pro název tohoto článku jsem si vypůjčila motto, pod kterým proběhla letošní svatodušní duchovní obnova vKolině ve dnech 28.-30.5. Prožili jsme necelé tři dny vpokojném, pohodlném a pěkném prostředí jezuitského kláštera (původně kapucínský klášter dnes svěřen jezuitům), které nám nabídly čas k přemýšlení, ztišení, rozjímání, modlitbě...

P. Ondřej, který nás těmito dny provázel, se pro své promluvy inspiroval dílem kardinála Martiniho, jehož název se stal „heslem“ obnovy a posloužil i pro pojmenování tohoto článku. Pět přednášek, postavených na úvahách nad vybranými úryvky zPísma svatého, nám dalo podnět k přemýšlení nad skutečností vlastního života i nad tím jak je zasazen do širšího kontextu života na zemi (rodina, farnost, církev, společnost, lidstvo), do jaké míry jej může a chce ovlivňovat a do jaké míry se jím chce, může a nechává zasáhnout. Nemá smysl o obsahu rekolekcí zde psát. Není to účelem tohoto článku a myslím si, že prožítí i zažití těchto pár dnů je věc velice osobní a intimní. Tyto řádky mají za úkol vyjádřit za všechny účastníky velkou vděčnost Bohu za to, že nám tento čas dal a poděkovat P.Ondřejovi, že jej naplnil moudrým a citlivým slovem (pozor- citlivý není synonymem slova měkký), které nám opět (pokolikáté již?) přiblížilo krásu Písma svatého a přivedlo k zamyšlení nad jeho aktuálností a „využívání“ v našem životě. Námaha a čas, které P.Ondřej investoval do přípravy jistě není zanedbatelná. Současně chtějí být tyto řádky vyzvou pro všechny, kdo občas zatouží po tichu, pokoji a duchovní „potravě“, aby nabídku rekolekcí, která se již několik let vnaší farnosti pravidelně na jaře a na podzim nabízí, využili. Jsou to chvíle, jejichž prožití je těžko sdělitelné nebo sdělitelné vůbec není, ale přináší mnoho dobrého a užitečného, stačí jenom brát. Vneposlední řadě tyto dny přinášíjí i radost ze setkání mezi sebou, společného stolování, slavení a vzájemných rozhovorů - vše bez stresů a vpokoji. To taky vdnešním uspěchaném světě není málo.

Na závěr ještě malá poznámka. Pokud by se zdálo, že svatodušní obnova nebyla o Duchu svatém, tak je to zdání klamné. Duch svatý tam byl vhojně míře - vpřednáškách, vrozjímáních, vsetkáních a společném slavení vigilie, které nemohlo jistě nikoho vtéto otázce nechat na pochybách. OA

SVATODUŠNÍ OBNOVA

Stejně jako o loňském „Svatodušním víkendu“ i letos se pod vedením otce Ondřeje uskutečnila duchovní obnova pro zájemce ze smíchovské farnosti. Tentokrát vKláštere Jezuitů vKolině. (Pozvání na ni bylo zveřejněno na jaře právě na stránkách Zpravodaje.)

Za sebe mohu říci, že se na dny, kdy lze odložit běžné denní starosti a více se soustředit na „věci podstatné“, vždy velmi těším.

Všechny přednášky, které jsme vyslechli, spojovalo téma exodu, vyjití. Nejen ve starozákonním smyslu, ale přeneseně, ve významu „vyjití“ ke společenství lidu nové smlouvy, kdy se osvobození Kristovou obětí a posilování dary Ducha sv. máme snažit o jednotu, o bytí lidem Božím. Kardinál Martini, jehož knihou byla obnova inspirována, uvádí jako hlavní překážku této jednoty stav, který nazývá „atomizované vědomí“. Je to stav, kdy se v různých rovinách (společenské, církevní, rodinné, osobní...) nedaří vytvářet jednotu. To je způsobeno více důvody, mimo jiné pocitem soběstačnosti, kdy člověk sám sebe staví do středu místo Boha (viz. stavba Babylonské věže), dále lidskou závistí (postoj staršího, „spravedlivého“ bratra v podobnosti o marnotratném synu – milosrdném Otci), sebestředností a egoismem, jak je popisuje sv. Pavel vlistě Korintským (1 Kor.11, 17-24). Všechny výše uvedené důvody souvisí se stavem našeho srdce, které je zasažené hříchem (Mk 7,21-23), ať už jsou to špatné skutky nebo postoje.

Přes všechny překážky na naší straně nás Bůh znovu vybízí knovému odhodlání vydat se

správným směrem. Zde otec Ondřej zmínil úryvek zevangelia sv. Jana, z 21.kap., o neúspěšném rybolovu, kdy se apoštolové, zklamání událostmi posledních dnů, chtějí vrátit ke své původní rybářské profesi, protože po Ježíšově smrti nevidí jiné východisko. Ale ani to už se jim nedaří. Pán však za nimi přichází, oslovuje je a vybízí knovému pokusu. Oni Ho nejprve nepoznali, asi vtom ani neviděli velký smysl, ale poslechli Ho. A mají úspěch. Bůh se zde znovu ujímá strádajících, dává novou naději, vybízí kvytvalosti. Vždyť „vidí ujařmení, slyší nářek svého lidu a zná jeho bolesti“ (viz. 2.Moj., 3,7).

O Letnicích bychom si znovu měli uvědomit, že i nás Bůh k „exodu“ ze všeho starého, nedobrého, nedokonalého zve. Uvědomit si, že je to On, kdo první přijímá iniciativu, dává své dary, ale také očekává naši ochotu ke spolupráci.

Shrnuto do poslušnosti několika bodů **nové vyjití** spočívá na: **Boží iniciativě, naší aktivní odpovědi, nasetrvávání sPánem vdialogu lásky, nanásledování**, kam jsme posláni a Pánem doprovázeni.

Abychom, spojení vjedno, mohli vDuchu svatém vyznat, že Ježíš je Pán. (1 Kor.,12,3) (vz)

SVATODUŠNÍ REKOLEKCE VKOLINĚ

Měla jsem letos to štěstí zažít jednu znejkrásnějších farních akcí (aspoň podle svého osobního hodnocení), a to svatodušní rekolekci vKolině vKláštere Jezuitů. Bylo nás snad symbolických dvanáct, kdo jsme pod vedením P.Ondřeje rozjímali o souvislostech mezi starozákonním vyjitím zegyptského otroctví a novozákonním vyjitím zotroctví hříchu, ovšem v dotazení až do konce - kpodstatě obecně lidských i našich vlastních svázaností, závislostí a hříchů. Dalo by se říci, že přednášky, jejichž hlavním biblickým podkladem byla 21.kapitola zJanova evangelia (záračný rybolov po Ježíšově vzkříšení), nás vedly od pesimismu zuvědomění si lidské roztržštěnosti (osobní i celého lidstva) a jejich kořenů koptimismu čerpajícímu zjistoty Božího zásahu a jednání vnaš prospěch, knaší spásu. -Dodržování ticha, společné i osobní modlitby vintimní malé klášterní kapli, kterou jsme měli zcela kdispozici, krásná rozkvetlá klášterní zahrada, úsměvy na tváři, pocit sounáležitosti, to vše umocňovalo silný prožitek. Jádrem celé rekolekce se stalo slavení svatodušní vigilie vsobotu vpodvečer. Slavení - vklidu, radosti, důstojnosti, ve svatodušním očekávání... Krásné bylo i slavení nedělní mše vmístní nádherné gotické katedrále. Smutný byl jen odjezd domů, ale i ten byl vlastně zároveň provázen radostným pocitem vděčnosti.

Bohu díky a díky i všem, kdo tuto rekolekci zajistili a připravili.

RHb

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ - PRŮVOD S BOŽÍM TĚLEM KOLEM ČTYŘ OLTÁŘŮ.

Vlahý letní podvečer. Slavnostní, krásná mše svatá. Starobylý ornát kněze. Řádka ministrantů. Přijímání pod obojí způsobou. Pak průvod. Kostel prosycený směsí vůně květů a kadidla. Velebný zvuk varhan. Hemžící se a stěží organizovatelný houf dětí sypající pivoňky a další květy jako koberec pro Pána. Klečící dáma scenovkou (139,-) na podrážkách lodiček. Cestičky zkvětů postupně křižující kostel. Bouřka venku. Malá družička vkrajkových šatičkách a vbílých punčocháčcích se vzorem tenisových raket. Společný zpěv... A uprostřed této směsice lidské snahy ho oslavit On, Pán, mezi námi vrukou kněze a přece tolik nad námi, nepochopitelný, svatý. Čtení u čtyř oltářů - jak se nám Pán vydal ve svátost, jak jen sdětskou bezprostředností ho můžeme účinně přijímat, jak je vtéto svátosti podle svého slibu snámi po všechny dny, jak sním přijímáme i Jeho Ducha, podněcujícího kjasotu a velebení Otce. A ztohoto Ducha tryskající mohutné závěrečné Te Deum...

Kěž, Pane, po všechny dny velebíme Tvou Božskou Přítomnost!

RHb

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Nejprve byla slavnostní mše svatá. Potom byl ještě slavnostnější průvod. Šlo se kolem čtyř oltářů. Děti během průvodu sypaly květiny, aby po nich otec Ondřej nesoucí monstranci s Tělem Pána Ježíše mohl projít. U každého z oltářů se děti rozestoupily a udělaly tím takzvanou „hradbu“, aby otec mohl projít. Otec vždycky přečetl kousek z Bible, vážící se k této slavnosti, a také přednesl modlitbu. Potom jsme zazpívali písničku a šli jsme k dalšímu oltáři. Děti čím dál tím více sypaly květiny, až celý kostel od nich voněl a vedly vněm „květinové cestičky“. Bylo to moc pěkné. *Eva Habánová*

LIDÉ, KTERÍ NÁM PŘINESLI A HLÁSALI EVANGELIUM

Milí přátelé,
za několik dnů budeme prožívat slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy. Dovolte, abych vám krátce ukázal, kým byli a co zvláštního pro nás udělali. Cyril a Metoděj byli bratři, kteří pocházeli ze Soluně. Hlavním jejich dílem byla misie na Velké Moravě a mezi lidmi, kteří žili v té době na Balkánském poloostrově a také nad Dunajem. Aby mohli slavit bohoslužbu v řeči lidu, přeložili bohoslužebné knihy a Písmo sv. do slovanského jazyka. Správně jsou považováni za apoštoly Slovanů a zároveň za otce kultury uprostřed lidí a národů, pro které je první zápis slovanského jazyka pořád základním pramenem v dějinách jejich literatury. Kolem roku 840 dva bratři došli do Říma, kde byli přijati s velkou úctou papežem a římskou církví. Získali schválení a podporu pro celé své misijní dílo. Cyril zemřel 14. února 869 a byl pohřben v bazilice sv. Klimenta v Římě. Naopak Metoděj byl vysvěcen na arcibiskupa pro území Velké Moravy a Panonie (Uhry). Pokračoval tam ve svém apoštolském díle až do konce svého života, tj. do 6. dubna 885 a byl pohřben na velkomoravském Velehradě. Papež Jan Pavel II. je 31. prosince 1980 prohlásil za spolupatrony Evropy. Celým svým životem sv. Cyril a Metoděj hlásali Kristovo evangelium, dbali o jednotu křesťanů a chtěli, aby Kristus byl přítomný v srdci každého znás. Na jejich přimluvu prosme o tyto dary pro naši Evropu.

Stefan Wojdyla

O POKLADECH V NEBI

„Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničtí mol ani rez... (Mt 6,20)

Nedávno jsem měla možnost shlédnout film o P. Piovi (zemřel v roce 1968 a svatořečen byl Sv. Otcem Janem Pavlem II.). Příběh tohoto italského kněze a řeholníka, světce „naší doby“, mě velmi oslovil. Později jsem si o jeho životě přečetla knihu. Zde byly zmíněny některé jeho myšlenky, mimo jiné o vztahu k druhým:

„Všechny svoje síly musíte investovat do lásky k bližním, aby nám Pán jednou mohl říci: Měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem hladový a dali jste mi jíst, trpěl jsem a potěšili jste mě...“

Člověk, který se dokáže povznést nad sebe sama a sklonit se nad ranami bližního, dává Pánu nejkrásnější modlitbu a nejslechtnější obět. To je láska k bližnímu v činech.“

Znovu jsem si na tento úryvek vzpomněla po rozhovoru spracovnicí Arcidiecézní charity, která má na starosti Vězeňskou péči. Na inzerát, uveřejněný v Katolickém týdeníku a vybízející k zapojení se do projektu dopisování si svěžni (anonymně), nikdo z Prahy nereagoval. Víím, že je tato oblast pomoci málo populární a také neobvyklá. Ale i zde se jedná o pomoc bližnímu a projev lásky.

A tak chci vybídnout všechny lidi s otevřeným srdcem, aby se zamysleli, jestli onen inzerát nemohl být určen právě i pro ně.

(kontakt: Arcidiecézní charita, Londýnská 44, Praha 2, tel.: 222510436)

(vz)

ŽEBŘÍK KRÁJI, MODLITBA A TAKÉ SEBEKLAM

Osmnáctý červnový pátek začaly všem žákům pomyslné prázdniny. Tedy, jen těm, kteří po devět měsíců navštěvovali trochu zvláštní školu - „školu modlitby“. Několik farníků zlákal nápad P. Ondřeje učinit uprostřed společenství další krůček ke zdokonalení se v modlitbě. Inspirací byl již v praxi ověřený projekt „Scala paradisi“ (Stupně kráji), jehož autorem je P. Petr Hruška. Název zavánějící starými časy si nevybral náhodně. Útlé, leč velmi hutné pojednání Scala paradisi je totiž dopis, který napsal před rokem 1150 mladý kartuzián a budoucí převor Velké Kartouzy Giugo převoru kartouzy Mont-Dieu, Gervasiovi. Bratr Guido vněm svému příteli představuje čtyři stupně duchovního života, které vedou k Bohu: čtení, rozjímání, modlitbu a kontemplaci (nazírání) a jejich vzájemné vztahy. A právě po tomto žebříku jsme se světsími či menšími úspěchy snažili stoupat. Musím se hned v úvodu přiznat, že do celého semináře jsem vstupovala strochou rozpaků a strochou napětí a očekávání zároveň. Podobné akce, náročné svým rozsahem i obsahem, jsem se v minulosti ještě neúčastnila.

Každé setkání bylo pod duchovním vedením P. Ondřeje zahájeno společnou spontánní modlitbou díky a chval, kterou jsme většinou prokládali zpěvem. Vkrátké přednášce nás potom P. Ondřej seznámil s tématem a myšlenkami, jež nás budou už vsoukromí provázet po celý příští měsíc, jež budou zdrojem našich osobních rozjímání, modliteb a následně u někoho možná i kontemplací. Neodmyslitelným a nepostradatelným partnerem v našem snažení byla zejména Bible, zabrousili jsme však i do Katechismu či do samotného spisu Scala paradisi. O pocitech a prožitcích strávených nad určenými úryvky jsme se mohli s ostatními podělit v malých skupinkách, které se rozesely po všech prostorách fary. Závěrečná půlhodinka se přenesla do kostela, kde jsme měli příležitost naše plně a intenzivně nabitá setkání završit adorací. Nemohla jsem si odpustit malý exkurs do „naší“ školy, přestože s odstupem se mi jeví poněkud delší, než jsem zamýšlela. Vněkolika málo větech bych se ještě ráda svěčila spostřehy, které mě napadaly během semináře, ale které se mi zdají jasnější a utříděnější až vtěchto dnech.

Nejsilnější zážitky jsem si odnesla ze společných rozhovorů ve skupince, ve kterých se mi odkryly různé pohledy na Písmo. V nich se zračily momentální situace, rozpoložení a nálady konkrétních lidí, kteří mě v mnohém inspirovali, v mnohém přiměli k polemice, v mnohém donutili nahlédnout na osobní trable snadhledem. Vybavují si řadu podnětných a přínosných myšlenek z našich sezení, když si čtu v Bibli, když mám dojem, že se mi všechno hroutí pod rukama, když někdo z mých blízkých zažívá trápení a bolest. Ale to hlavní, co se mi vždycky vmyslí a v srdci ozve a co tak výrazně dýchalo i z lidí ve skupince, je skutečnost a jistota, že Bůh je v každé minutě s námi a že ať je nám dobře nebo hůř, vždycky vsobě vydolujeme touhu po něm. A to i přesto, že se právě vmlouváme na nedostatek času na modlitbu nebo je naše modlitba příliš povrchní a plytká.

Jediným problémem se ukázal časový odstup mezi setkáními. Měsíční intervaly se zprvu jeví jako výhodné, mnuli jsme si dlaně nad tím, kolik času budeme na jednotlivá témata mít. Postupně se ukázalo, že ve stoupaní po žebříku do ráje je velkým nepřítelem pohodlnost, uspokojení a lenost. Protože právě představa, že měsíc je dost a dost času na to, aby si člověk našel klidnou chvíli a věnoval se zadanému tématu, byla velkým sebeklamem.

Giugo napsal: „Čtení je horlivý a soustředěný pohled do Písma. Rozjímání je snaha mysli vypátrat pod vedením rozumu význam skryté pravdy. Modlitba je oddané zaměření srdce k Bohu, aby se odstranilo zlo nebo dosáhlo dobro. Nazírání je jakési povznesení mysli ponořením do Boha nad sebe tam, kde zakouší radosti věčné slasti.“ A jestliže vnás (přes ten sebeklam) něco z toho zůstalo a něco z toho si odneseme do následujících dní, byla škola modlitby školou úspěšnou. *Martina Marková*

sociální nespravedlnosti ve formě materialismu, rasismu, sexismu a militarismu. Silný si užívá a chudák trpí, protože odmítáme být realističtí také vzhledem ke "zkaženému" lidskému srdci. Optimismus je zároveň naším darem i naším největším hříchem.

Kráčat v Duchu

Když už od života neočekáváš nic nového, ji prakticky ateista. Pokud už nejsi otevřený něčemu novému, vidět a cítit staré věci novými způsoby, můžeš to klidně zavěsit. Vždycky existuje něco víc, co můžeš přijmout od Ducha - jinak bys nežil ani další okamžik.

Zkušenost Ducha je nezasloužené stání se, nový celke, který je větší, než součet jeho součástí. Vytahuje nás mimo a nad samy sebe - a to navzdory nám samým. Je to radikální milost. Kráčat v Duchu znamená dovolit si být zachycen Bohem a vzat do mnohem většího světa plného významu.

Bůh používá náš hřích

Je to tak ponižující, vědět, že Bůh používá tvoje hříchy pro Boží záměry. Jsme nedokonalí, jsme plní nutkání - ale to je tak, jak nás stvořil Bůh! Je to tak ponižující, ale i tak osvobozující! Tvoje hříchy a tvoje dary jsou dvě strany stejné mince. Zdá se, že nemůžeš mít jedno bez druhého.

Aby se tvoje dary rozvinuly, musíš se postavit jejich temné stránce, kterou je tvůj návykový hřích. Abys pochopil svůj hřích, dívej se na něj jako na částečný dar, ale nasměřovaný na ničivou cestu. Bůh je pokorný a schopen použít obojí pro tvé osvobození. Jsme to my, komu dělá problém žít s oběma stranami.

Tvoji nepřátelé jsou tvými nejlepšími přáteli

V duchovním životě platí, že tvoji nepřátelé jsou tvými nejlepšími přáteli. Proto Ježíš vyslovuje své nejodvážnější přikázání - milovat své nepřátele. Dokud nepustíš nepřátele před branami dovnitř, dokud nedovolíš tomu ne-já vstoupit do tvého světa, nebudeš schopni se postavit svému hříchu, své temné stránce.

Lidi, kteří tě štvou, kterých se bojíš mají pro tebe vzkaz. V druhých lidech odmítáme a nenávidíme své vlastní chyby. Netvrdím, že bys se s nimi měl spřátelit, ale vystrčt antény: Oni v tobě něco spouští. Potřebuješ je.

Udělej nás opravdu katolickými

Bože, udělej z nás opravdu katolický lid. Udělej z nás nositele Vtělení. Ať se nebojíme života a ať se nebojíme této Země. Ať usilujeme o spravedlnost a věříme v mír. Ať se nebojíme kříže, ani Vzkříšení. Tvůrče, ať se nebojíme radovat se z tohoto světa, oslavovat a ochraňovat. Nauč nás, Ježíši, jak zacházet s liturgií, jak zacházet s životem. Nauč nás, Bože, zkrášlovat věci, protože ty jsi nás udělal krásnými svou volbou.

Děkujeme ti za tento svět. A děkujeme ti za Svatou katolickou církev.

Věčný Bože, učiň, ať jsou katoličtí lidé opravdu katoličtí. Udělej nás celistvými. Obnov, Pane naši Církev v naší době. A udělej z nás celistvé a svaté lidi. Uzdrav, Pane naše zranění, která nám způsobila Svatá matka církev. Ukaž nám, jak odpouštět své Matce. Znovu nás spoj s naší tradicí, s naší minulostí, ať můžeme pokročit do budoucnosti a kráčat s tebou, milující Bože.

Prosíme o všechna tato požehnání. Zveme tě do našeho světa. Zveme tě do našich životů ve svatém jménu Ježíše. Amen.

VOLBY DO FARNÍ RADY 2004

Milí bratři a sestry,

dovoluji si navázat na krátkou výzvu FN včervnovém Zpravodaji týkající se voleb do farní rady, protože vlistopadu t.r. skončí dvouleté funkční období farní rady stávající. Proto je třeba zvolit farní radu novou. Volby do farní rady proběhnou vneděli 7.11.2004. Nová farní rada bude představena vkostele sv. Václava vneděli 28.11.2004. Vtentýž den večer se rada sejde ke svému ustavujícím setkání.

Farní rada bude mít, tak jako doposud, 12 členů. Z toho 2 budou ex offo kněží působící ve farnosti. Byl bych rád, kdyby ostatních 10 členů vzešlo z voleb. Rozhodl jsem se tentokrát nevyužít svého práva některé členy farní rady jmenovat. Učinil bych tak pouze za předpokladu, že by dostatečný počet členů nebyl zvolen - prakticky by to nastalo pouze při nedostatečném počtu kandidátů. Stanovy farních rad arcidiecéze pražské stímto postupem sice nepočítají, ale není to rozhodnutí zmé strany bezdůvodné. Navíc jsem přesvědčen, že povaha a funkčnost rady takto vytvořené tím nebude nijak dotčena.

Na základě zkušeností zminulých let a na základě Stanov farních rad arcidiecéze pražské budou platit následující pravidla pro způsob výběru kandidátů a pro výkon volebního práva:

1. Kandidáti do farní rady se mohou přihlásit buď sami, anebo je může navrhnout někdo jiný z farnosti (viz bod č. 6).
2. Pokud farník někoho navrhuje jako kandidáta do farní rady, musí si u něj ověřit, zda kandidaturu přijímá.
3. Návrhy se podávají písemně do sakristie nebo do farní kanceláře.
4. Termín pro podání návrhů je 19.9.2004.
5. Pro lepší informovanost farníků o jednotlivých kandidátech bude na nástěnce vkostele sv. Václava a sv. Gabriela začátkem října uveřejněna stručná charakteristika jednotlivých kandidátů sjejich fotografiemi. Ktomu je nutné, aby kandidáti vyplnili jednoduchý dotazník, který bude kdispozici vkostele a rovněž se nechali vyfotografovat (k čemuž budou vyzváni). Byl bych rád, kdyby tатаž prezentace byla uveřejněna též vřijnovém Zpravodaji - proto je uzávěrka pro podání návrhů poměrně krátká (viz bod č. 4).
6. Upřesnění kvolebnímu právu:
 - Aktivní volební právo má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti (prakticky záleží na tom, zda se za člena farnosti považuje či nikoli, bydliště není pro tuto věc rozhodující).
 - Pasivní volební právo má každý katolík starší 18 let, který je ochotný plnit úkoly farní rady.
 - Navrhnout kandidáta může každý, kdo má aktivní volební právo.

Služba ve farní radě je jednou znejlepších možností, jak ovlivnit život farnosti uplatněním a realizací připomínek a návrhů svých vlastních i od ostatních farníků převzatých a na farní radě přednesených. Proto prosím: přemýšlejte (čas prázdnin ktomu může být jistě vhodnou příležitostí), zda to nejste právě vy, kdo by mohl farnosti tímto způsobem pomoci. Neostýchejte se, prosím, přijmout kandidaturu nebo se i sami přihlásit. A přemýšlejte, prosím, i o tom, kteří farníci by se vám ve farníradě nejvíce líbili, prodiskutujte případně své náměty ve svých společenstvích a navrhněte hodně dobrých kandidátů.

Těším se na spolupráci svými.

P. Ondřej Pávek

OTROKÁŘSTVÍ VÝCHODNÍ AFRIKY V 19. STOLETÍ

Otrokářské cesty

Ne všechny otrokářské cesty nutně končily na ostrově Zanzibaru. Zvláště cesta na sever Ugandy ze Sudánu, byla pod kontrolou „Kartúmců. Jmenovitě to bylo město Khediva v Egyptském království. Kartúmcí byli sudánští muslimové podnikající trestné výpravy za získáním otroků až na hranice dnešní Ugandy.

Cesty karavan pokrývaly velké vzdálenosti, kdy bylo třeba ujit týdny i měsíce, aby se dosáhlo místa určení. Ani roční cesta nebyla výjimkou. Bylo třeba najít jistá místa pro překlad zboží i otroků a načerpání pitné vody pro lidi i zvířata. Krmivo pro dobytek nevyjímaje. Bylo nutné mnoha jednáními zajistit mír a pokojný průchod územím. Početně se karavany pohybovaly od jednoho sta lidí až do tisíce a více. Bylo zapotřebí strážců, kuchařů i nosičů. Hlavní obchodní a tedy

karavanové cesty východního pobřeží do vnitrozemí lze rozdělit na severní, centrální a jižní.

Severní cesta

vedla zPangani, Tanga nebo Mombasa na pobřeží až kohoře Kilimanjaro a oblasti Taita. Tam se rozdělovala na: západní od Kilimanjara až kvýchodním pobřežím Viktoriina jezera, severozápadní kohoře Kenya, jezerům Baringo a Rudolfovo a přes Velkou africkou proláklínu ke svahům hory Elgon.

Centrální cesta

směřovala zpobřeží naproti Zanzibaru a Saadani, skrze oblast kmene Wagogo (střed dnešní Tanzánie) až do opevněného města Tabora vUnyanjembe. Odtud se dělila na další tři části: první severozápadní – vedoucí do Karagwe a království Bugando a Bunyoro, druhá západní – vedla do Ujiji u jezera Tanganyika a dál do východní Zaire, třetí jihozápadní – běžela kolem severního pobřeží jezera Tanganyika až do Katangy.

Jižní cesta

Vedla zpřístavů Kilwa a Lindi na jižním pobřeží dnešní Tanzánie do vnitrozemí oblastí kmene Yao, Makua, a Makonde kjezeru Malawi. Jak jsme již dříve řekli, zde dominoval především kmen Yao.

Získávání otroků

Při číslech počtů otroků uvedených níže si zcela automaticky položíme otázku, jak je možné, že tolik lidí mohlo upadnout do otroctví aniž by se cokoliv historicky významného podniklo pro jejich záchranu? Je však dobré si uvědomit, že tehdy nebyla možná významnější informovanost. Existovaly pouze noviny a tisk, které se této otázce nevěnovaly. Dávno před vynálezem knihtisku byla informovanost téměř nulová a politický zájem také. Později to byl paradoxně zájem světových mocností o nová teritoria a budoucí kolonie jako obchodní odbytiště, co nastartovalo následné zrušení otroctví. Samozřejmě by to bez etického tlaku, především novinami informované veřejnosti, nešlo. Byli to cestovatelé a misionáři, kteří přišli sprvními informacemi.

Dr. David Livingstone roku 1874 vLast Journal vLondýně upozorňuje britskou veřejnost na teror proti domorodému obyvatelstvu vAfrice, směřující k získání otroků. Charakteristika metody získání člověka do otroctví se dá shrnout do těchto bodů:

- 1) nájezd na vesnici a únos obyvatel
- 2) prodej vězňů získaných ve vmístních válkách
- 3) prodej lidí trestně postižených

6.6. při mši sv. v 9:30 přistoupily děti, které se připravovaly pod vedením P. Františka, k prvnímu sv. přijímání.

POZVÁNKA NA SPIRITUAL FEST 2004

Vsobotu 18. září 2004 ve 13 hodin se Komunitní centrum sv. Prokopa rozezní rytmy černošských spirituálů. Na druhém ročníku festivalu vystoupí jak hudební tělesa, která mohli diváci vidět loni, tak i mnoho nových. Cílem festivalu je představit divákům černošské spirituály jako žánr duchovní hudby, který si u nás získal své místo na slunci, a to v různorodém pojetí jak velkých pěveckých těles, tak malých skupin, v aranžích acappella i s hudebním doprovodem. Na letošním ročníku festivalu uslyší diváci zhruba 20 souborů a skupin, mezi jinými Kvokál, Touch of Gospel, Geshem, Pětník, Bezeřešeho, Vockap, Svātu Karáaska, Hradecké komorní tucteto, Myšáky, True Harmony a mnoho jiných. Vstupné bude stejně jako loni dobrovolné. Více informací na adrese www.spiritualy.cz/festival.

BESEDA S ARABSKÝMI KŘEŠŤANY Z BETLÉMA

Přijďte pobesedovat slidmi žijícími veměstě narození Ježíše Krista. Pohled na Svatou zemi očima palestinských křesťanů.

Toto setkání se uskuteční na Smíchově vkostele u sv. Václava vneděli 18. července po mši sv. v9:30 hod. Každý obdrží drobnou pozornost ze Svaté země.

Zároveň nabídka levného zájezdu do Izraele.

